

متن پرسش

سلام علیکم استاد. مدتی است بر سر انتخاب یک دوراهی حیاتی در زندگی قرار گرفته‌ام. بر سر این دو راه نیز به اندازه کافی تحقیق و بررسی انجام داده‌ام. با علم به داشتن یک عین ثابت‌ه برای هر کس در عالم وجود(هر کس در این عالم کاملاً مختارانه انتخاب میکند تا به ان شخصیت که خودش در عالم‌السن برای خود انتخاب کرده برسد) و با علم به مختار بودن انسان حال سوالم این است بنده از کجا بفهمم انتخابم در راستای آن عین ثابت‌ه است؟ آیا این جمله درست است "من می‌دانم که به درد این کار نمی‌خورم" چگونه میتوانیم به این دریافت از خود یقین اوریم؟ و آیا مثلاً بر سر تنبلی در انجام یک کار به این نتیجه نرسیده ایم؟ مثلاً در ذکر زندگی ایت‌الله به‌الدینی آمده که ایشان با امام خمینی بر سر درس فلسفه حاضر شدند اما ایشان در همان جلسه اول به این نتیجه رسیدند که به درد خواندن فلسفه نمی‌خورند و دیگر ادامه ندادند و شدند آنچه شدند و امام شد آنچه شد اولاً بر چه مبنایی به این نتیجه قطعی رسیدند ثانیاً آیا ایشان به دلیل این انتخاب در ان عالم احساس نقص نمیکنند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: گفت: «هرکسی را بهر کاری ساختند... میل آن اندر دلش انداختند» در امور شرعی چون فطرت‌ها مساوی است، فطرت همه‌ی انسان‌ها گرایش به دین دارد و اگر در امر دین کوتاهی کنند از فطرت خود فاصله گرفته‌اند. در سایر امور هرکس باید درون خود را بکاود که آیا در این کاری که شروع کرده‌اند از جهت درونی با آن کار احساس تناسب می‌کند یا نه. شاید آیت‌الله بهاء‌الدین احساس نقص نکنند چون در مسیر بندگی به آنچه می‌خواستند رسیده‌اند منتها از غیر از مسیری که فلسفه نشان می‌دهد. اگر با فلسفه مخالفت کرده بودند شاید فردا به مشکل برمی‌خوردند. موفق

باشید